

reikauje draugis?
 ešines peceties

 Jago reikauje
 tai raskit in
 "Saules"
 Del drangistini
 Jago kur draugi
 tes reikauja
 Spilka.
 Juosta,
 Kepurinis,
 Ir tt.
 Tai tegul raso ant
 temio padeto a-
 tres o aplaki
 preke kas ka kas-
 tuoja.
 Adresuokit:
 W. RYNKIEWICZ
 212 W. Centre st., Mahanoy City, Pa.
 LIETUVISZKAS
 GRABORIUS.

 W. Traskaukas
 607 W. Center ul.
 Jago katra Dievas pasauke in sawo garbe,
 tegul gimus, arba prieleto nebūsimu nus
 tuos pas teisingi smogti, o ne kur kitur
 Arkilat, Rignat, pūkas,
 bet tas geriausia fabrika, pūkas padidinti
 medžio, - priekiam ra apskaitu gra
 ir ne būs joks turbutis kalio eze-
 - Waka padar pigesigrafiu
 SALUNAS
 KIMO MRAZO Shuaz Notch P

 W. WiraLietuwei!
 Jago mūniam in Pruslavo,
 Tai ne amžinai tik
 jog reikiu žiedu
 ona Rugieniu.
 Jago mūniam in Pruslavo,
 Tai ne amžinai tik
 jog reikiu žiedu
 Geriusias Lietuviszkas
 Buczeris
 P. : Zawadzko,
 Sugar-Notch, Pa.
 Turi sawo krautuweje wisociu me-
 su: swiezia ir rukinta. Swarste-
 teisinga, mesa ka gardziausia ir nupui-
 kiausiu. Deszru niekur teip puikiu
 r skaidri ne gausite kaip pas jin.
 Jago mūniam in Pruslavo,
 Tai ne amžinai tik
 jog reikiu žiedu
 SMACIAUSE UZEIGA PAS
 CHAS. KAUNIA,
 801 E. Pm-ull, Mahanoy City

 Szadas atus, gardi arietkele, geri ci
 garai, o del praleidimo laikio radai
 ir putelbais. Priek tam ir szaukus
 ir prietelis darbininku. 1x158

Urwa Uszkeikto.
PARASZE.....
 D. T. B.
 Tolesnis traukis.
 Ant ritojaus po aprasitu at
 sitikimu suejo wisi apie piet
 in walgpakaju ant pusit. Wi
 su weidai buvo nulude ir su-
 mure. Stalnikas buvo suruges,
 Czesnukas susimaiszes o po-
 nos tilejo. Ipatinai Celina se
 dejo pabalus ir kaip nutirpus,
 kaip kokis stowilas nuhe-
 tas.
 Tiledamas Stalnikas suwal-
 ge, pagal sawo papratima, dig-
 ta szmota meos ir izgere kelis
 stikelus wino; dabar-tes lig
 biskuti stojosi smageiniu ir
 linksmesniu. Atsigriztes in
 Czesnuka pradejo kalba:
 - Zinau ka, ponas Czesn-
 u-
 kai, jog mes cigona szlektai
 apsudijome! Niekad ne tike-
 jau, idant tame žmoguje tiek
 butu puikumo.
 - Kaip tai? - paklause su-
 siergelews Czesnukas, - pui-
 kume? cigonas puikuma turi?
 ponas Stalnikas, jog asz ne su-
 prantu.
 Asz zinau, zinau, jog ta-
 mista ne supranti - atsake
 Stalnikas; - apskaisu-gi ta-
 mistai, kaip tai stojosi. Szitai
 cigonas ne prieme duotu pinin-
 gu - pasake, jog taz piningus
 sawo giwasties ne parduoda,
 jog žmogingumas ir pasizwen-
 timas piningais nesimoka. Ir
 ka da, tuojaus iszejo saw isz
 dware.
 Czesnukas, kuris no pat pra-
 dzios klause ause patempes, ka
 Stalnikas kalba, atsiduso ant
 paskutinio dzodzio, rodos kad
 jiam akmuo no krutines nusiri-
 to.
 - Ka tamista apie tai mis-
 lini? - paklause Stalnikas Czes-
 nuko.
 Czesnukas peczeis truktele-
 jas tare:
 - Asz isz maso szalies 'ti-
 letau tame dalike, - atsake, -
 jagu ponas ne butumei manes
 klause apie tai. Asz kitaip
 mislinu. Ne puikibe priwerte
 cigona ant atmetimo teip di-
 deles downos, nes...
 - Doribel!... - pertrauke
 Celina, o tuojaus ir poni Stal-
 nikienė:
 - Uzgawimas jausul!...
 Czesnukas apkaito ir tare:
 - Perprasau mafoningas
 ponias, jog norint, su galleste,
 turiu pripazinti, jog ne galu tu
 retie ligu jauslu su poniom.
 Zinau apie tai gana gerai, jog
 cigonas naktimis iszeitinejo;
 jog, kada koznas nusidawine-
 jo ant atsilso, tai jis raktimis
 apetinejo dware aplinkui. O
 kokem mierie? aiszku atmint.
 Koznas cigonas ira wagiu o per
 tai...
 Stalnikienė jiu no wafan-
 dos ziurejo ant Czesnuko su
 piktumu, jog jis jantes kaip
 ant deganciu angiu. Pana Ce-
 lina-gi garsai prawirko.
 Wienok Czesnukas po trum-
 pam tilejimu trauke sawo kal-
 ba tolu:
 - Nuziurejimas, kuri ture-
 ja u, da labiau pasididino.
 Kaip man tarnas danesze apie
 wiena daigta. Nužwelge jisai
 jin iszeinanti isz sklapo po
 blokszu. Paskui badai pasisu-
 ko priesz paloci, stowejo po
 langais panos Celinos, paskui
 iszejo no kiemo ir nubego in
 girre. Mano tarnas leidosi pas-
 kui jin, kad paswit, nes cigo-
 nas teip greitai bego, jog ne
 galejo niekaip pawit. Gal ir
 ne butu istrukias, nes tas lat
 ras bego link urwai uszkeikto-
 jo. Mano tarnas nusigando, ir
 tuojaus atiseukias sugrizo in
 dware. - Tai ka dabar ant to
 pasakisite.
 Stalnikas tilejo.
 - Ka pasakisite? - paantri
 no.
 - Kodėl ne - atsake Stal-
 nikienė, - daug apie tai gali
 mislit. Susijulinas isz netike
 to uszpuolimo, kaip jiam pada-
 rete, tai turejo begt ir pabego.
 O kad naktimis iszeitinejo isz
 dware pastapta, tai tikras isz-
 miesas ir ponas Czesnukas li-
 kais tame prigautu.
 - Ka kalbi, mano duszele!
 - pertrauke Stalnikas, - o-gi
 kas jiam piktio galejo stotis -
 ar ka? ar tai asz liepiau tuo-
 jus wakare jiam iszeiti? Juk
 szedien ketino iszeiti, su gar-
 be. O kad pabego, tai ne mano
 kalte.
 - Ar pabego? ne pabego
 nes liepote iszwartiti! Ant ga-
 lo tasai žmogus dawede, jog tu
 ir daugin jauslos, negu ant
 jiojo galejome tiketis. Asz we-
 litau saw, mano wire, idant ke-
 li sestu tuojaus ant arklui ir
 ta wargsza uszjeskoto. Asz to
 noriu. - Ejkie Celinele!
 Tai pasakius stoji ir iszejo
 su duktere isz sales.
 Czesnukas pabalo, Stalnin-
 kas pasuko usa ir pataise plu-
 kus ant galwos.
 - Muso cigonas turi tarpi-
 ninke isz ponios Stalnikienės,
 - tare puse lupoms Czes-
 nukas su saipiu.
 Stalnikas uszimisilino.
 Po wafandelei stoji ir tare:
 - Ka darit?... Reike ka
 nez cigono iszskot, jagu jega-
 mastiene liepe. - Pats turiu
 pripazinti, jog tas ne priemias
 downos, kaip ir skubus jiojo
 iszejimas isz priezasties, jog lie-
 piau neszdintis, swisw mano
 nuomones permaini. Pasirode
 tuom, jog turi puiku buda ir
 jog ne ira tuom, usz koki jin
 pafalkeme.
 - Perprasau pona Stalnin-
 ka, - pertrauke Czesnukas, -
 noriu ponu apie wiena daigta
 prasziti. Noretai su akwata jo-
 tie drauge su žmonimi jeszkot
 cigono.
 - Jagu tik nori, labai ge-
 rai, ba ir asz pats josiu. Toli
 ne gali butie, nes netikui, idant
 jin rastume. Norint jin ir pa-
 witume, tai pasieleps no mus.
 - Zinoma, - pritare Czes-
 nukas, - zinoma pasieleps no
 mus, ba jaucesis kaifu.
 Stalnikas mostelejo su ran-
 ka ir tare:
 - Tai tawo paprasta sznek-
 ta. Primuzei in galwa paska-
 lai tarnu, tai ir apie ta žmog
 neteisei sudijasi, kurio po teisi
 bei ne pazinstame, o kuris daug
 giaro del mus padare.
 Ne laukdamas ant tolimes-
 nio tauzijimo Czesnuko, nuejo
 Stalnikas priesz skambelo ir
 uszkambino. Tuojaus ineto
 tarnas in pakaju.
 Stalnikas pasake, idant oka
 nomas kelis wirus iszsiunstu
 raitus jeszkot cigono, o po
 draug, idant del jiojo ir del
 Czesnuko pabalnotu arklus.
 Lekajus iszejo.
 - In ruse adinos stojosi
 pagal prisakima. Kelolika rai-
 telu stowejo priesz bromo lauk-
 dami ant pribuwimo Stalnin-
 ko, kuris ne wilkindamas sedo
 ant arkllo, o ir Czesnukas ant
 kito.
 Kada iszejodinejo, iszejo
 Stalnikienė su Celina ant gon-
 ku.
 Puikas leidosi ant girrios.
 Celina su aszaromis akise
 ziurejo ant jojeuciu.
 - Ar jin suras? - paklause
 motinos.
 Stalnikienė truktelejo su
 peczeis ir tare:
 - Ne zinau, nes noretai,
 idant rastu.
 - O! ir asz welineziau to
 labai! - tare Celina pamazeli,
 jog ne motina nedagidus.
 Stalnikienė apsisukus nue-
 jo in sawo pakaju, palikdama
 duktere wiena ant gonku.
 Celina likusi pati wiena, nu-
 ejo no gonku in soda ir waikez
 tinejo kaip pabudus tarp tam
 kiu medziu tolimiausioja dale
 je sodo. Buwo tenais altana,
 apangus rietenom, kuria wadi

no paprastai rietenu budike.
 In taje altanka ineto Celina,
 metesi ant suolole ir pradejo
 graudzei werkt ir pertrauktis
 zodzis kalbet:
 - Da jin pamatisiu!... -
 klause pati sawes werkdamu, -
 ar da pamatisiu? ol szirdis
 man sako, jog da pamatisiu!
 Nes ne priwatau jiojo matit...
 ne priwatau jiojo ir mano szir-
 dies pleszit, ba... achi! tai ira
 didele nelaime uzmigt dware,
 butie turtina, o... Jis...
 netaimingas... asz nelaimin-
 ga... kam tasai sopulis szir-
 dije?... kam jin milu?...
 ol tegul...
 Szitai susznabdejo, Celina
 kruptelejo... priesz jaje puo-
 le ant keli cigonas.
 Celina stoji, paejo zingsni
 pries jiojo, nes welei adubta
 sitrauke ir puole ant suolole,
 taridama:
 - Ar tai tu czion, nelai-
 mingas prietela! da tawe ma-
 tau? - isztare su aszaromis.
 - O! downok mafoningas
 ponel o! downokie man war-
 gangam!... - isztare su dide-
 lu skausmu Czesnuko. - Ne ga-
 lejau dalaikit to... rodos kad
 mane kas stumi in czion.
 - Kelkies, nelaimingas, kel-
 kiek! Prisiartink pries manes,
 dirtelek ant manes, tegul da
 norint karta ziurau in tawo a-
 kes, tegul wafandele prisioiti
 nu juu skaistumu, o paskui...
 ejkie!
 Tai kalbedama atsikele,
 swarstanciu zingsniu prisiar-
 tino pries jiojo ir padawe jiam
 ranka, kuria cigonas su neisz-
 pasakitu karscziu buczewo.
 - Ejkie jaul ejkie!... kal-
 bejo titiui bafau, - ne priwato
 me matitis. Nes ant paskuti-
 nos dirtelek da ant manes, te-
 gul mano pawekstas instringa
 in tawo dusze, kaip asz tawo
 turiu.
 Wafanda ziurejosi in wienas
 antra.
 Cigonas klupojentis da igi
 szol laike josos drebante ranke
 le. Ant galo Celina isztrauke
 lengwai sawo ranka ir atsi-
 traukdama tare:
 - Ejkie dabar mano priete-
 lau!
 - Jan asz tawes poni ne pa-
 matisiu?... - paszauke cigo-
 nas dideli graudingu bafau.
 Celina susilaitke iszeidama
 isz altanos, dirtelejo ant jiojo
 su galleste ir isznenoro kalbe-
 jo:
 - Ateikite rito apie ta pati
 laika ant... atsiwewikimo.
 Tai pasakius skubei nuejo.
 Stalnikas tuom laik su sa-
 wo pulkle ineto in girre.
 Pats-gi su Czesnuku nusida-
 we in urwa uszkeiktojo.
 - Rito liepsiu nuwert ka-
 na, - tare Stalnikas in Czes-
 nuka, - paziuresime, ar ten
 bus kokis welniukas.
 - Welnes teip ilgai ne lauk-
 tu, kol jiam akmenai ant gal-
 wos uszpuotu, nes dumtu priesz
 laika, kaip muso cigonas.
 - Tamistai nuolatos ant
 misles tasai cigonas!
 - Ba tai swarbiausias daig-
 tas; juk mes jioje jeszkome?
 - Teisibel!... nes ar jin
 rasime?
 Czesnukas krustelejo pe-
 cezis.
 - Wienok kas bus - tai
 bus, rito da priesz piet pradesi
 me, - tese Stalnikas, - o wa-
 kare jau ne bu- urwos. Gra-
 ztus jau turiu parengtus. Liep-
 su su paraku kieta uofa suskal-
 dit, o azuofa nukirst, arba dra-
 gis su kalnu in padanges isz-
 neszt. Tokiu spasabu uszibaigs
 žmoniu paskaitai apie welne.
 Nujojo tolin.
 Norint jeszkoto, szanke wisi
 szgrizo su niekuom; cigono nie-
 kas ne mate. Po teisibel, ne
 wienas nesitikejo jioje surast,
 nes n- wakar wakaro, kaip
 mislino, turejo kaszi - kaip to
 li gautis, o jagu ir radosi arti,
 tai po wakarikszcziam atsitiki
 mui niekam ne pasirodis.
 Sugrizo per tai in dware nie-
 ko ne naudoja.
 Stalnikienė nebuwime wiro
 daszinojo biskuti apie tai kas
 wakaro atsitiko su cigonu, wie-
 nok ne ajezkei, ba tiejei, ka zi-
 nojo, teisibes pasakit ne gale-
 jo, o tiejei, ka mafonei butu
 pasakia, mazai ka zinajo. Wie-
 nok wisokios kalbos dwaria
 sklaidė, isz kuriu Stalnikie
 ne dasirpato, jog cigona patiko
 kas ne doro isz szalies ekanom-
 o, o kad tasai priesz tai ture-
 jo koki susineszima, su Czesnu-
 ko tarnu, tai ir ant Czesnuko
 turejo nuziurejima, kad jisai
 tame buvo kalcziausiu.
 Kada pulkas sugrizo su nie-
 kuom, susirupino labai Stal-
 nikienė; isz augzsto paziure
 jo ant Czesnuko, o ant jiojo
 paswewikimo szaltai atsake.
 Celina swisw taje diena ne
 pasirode, iszeikalbedama ne
 sweikata.
 Czesnukas nusidawe ant sa-
 wo kwatieros. Susimaiszias at
 szalimu Stalnikienės, waikez
 cziojo didelis zingsneis po pa-
 kajau. Ant galo paskambino
 ant lekajaus.
 Ne trukus paszauktas ineto.
 Buwo tai wiras apie 30 me-
 tu senumo. Ant akiu iszrode
 perbegus, lupos rodos wisi juo-
 kies rodos kitribes lapas. Marti-
 nas - tokis buwo wardas tarno
 - buwo tai Czesnuko mekliris
 ir didelis liezuwnikas. Su sawo
 ponu buwo supratias kaip su
 saw ligium ir apie wisas slapti
 bes zinojo.
 Martinas stoji pries duru ir
 szaipdamasis ziurojo ant wai-
 szcziojancio Czesnuko. Mate
 ant weido sawo pono, jog jiojo
 duszioje baisesi dedasi, del to
 sugraibiszinejo sawo galwoje,
 ka ant uszklausimo atsakit.
 Ant pagalos Czesnukas sus-
 tojo, atsigrizo in Martina ir ta-
 re su piktumu, pusiau su isz-
 kalbejimu:
 - Kwailis esi Martine! Ne
 padarei wakar gerai, ne iszpil-
 dei mano prisakimo!
 - Iszpildziau pone wiska
 igi krisliu, ir kad ne tasai Stal-
 ninku iszikimasis tarnas ne
 butu in kele ilindias!... bu-
 tu cigonas sweikas ne iszejai!
 O teip ne tikitai pats mazai ka
 gawo, nes da ekanomui gerai
 szonus sutrine.
 - Pasakikie man, - per-
 trauke Czesnukas, ar zino Stal-
 ninkai apie tai?
 - Asz to ne zinai! - atsake
 Martinas kilscziodamas pe-
 cezis, - wienok turiu nuziureji
 ma ta lekaju, ba szedien ilgai
 buwo pas ponia Stalnikienė.
 Tikrai galejo wiska isztaukzt.
 - O kad jin welnei pagreb-
 tu... rakali!... paszauke
 Czesnukas uszidegias piktum-
 u. - Tu-gi, jagu kas klau-
 su, tai tilek, kaip akmuo! Ar
 Suprant?
 - Zinoma, suprantu!
 - O dabar parengk man
 kita drabuzi.
 Martinas tuojaus emesi da
 wadit daigtus. Laike tojo dar-
 bo kelis kartus dirtelejo ant
 Czesnuko, kuris welei uszsimis
 linias waikezinejo po pakaju.
 Matomai Martinas norejo uz-
 west kalba; pora kartu atsi-
 krunkszte, atsiluko in Czesnu-
 ka, nes tas to isz pradzios ne
 norejo suprast, ar ne galejo.
 Ant galo pats turejo pradet.
 - Prasau mafoningo pono,
 nawatni daigtai ant dware de-
 dasi.
 Czesnukas sustojo ir dirtele-
 jo akiwai.
 - Nawatni daigtai? - pak-
 lause - kaip tai?
 - Aa! ne zinai, ar turu pa-
 sakit ar ne, ba gal mafoningas
 ponas jau apie tai zinai.
 - Ir ka toki? - po welniu!
 paszauke Czesnukas nekant
 rei.
 Kol Martinas pradejo apsa-
 kinet, pirma nusiszipojas dars-
 telejo ant Czesnuko ir tare:
 - Pana Stalnikiuote mileisi
 paralinel!
 Czesnukas nusiszipojo.
 - Kwailis esi - isztare su
 puse lupomis, su puikumu, -
 kalbi man apie tai, apie ka
 jau esz senai zinofau. Juk tai
 ne ira paine atmint; kad tikitai
 nore... nes ir to ne reike,
 ba asz esmiu pers-itikrinias.
 Martinas pakele galwa ir
 pradejo:
 - Kas galejo tiketisi tokia
 puiki pana ir uszimilejo...
 - Tilek kwaili! suriko
 perpipkias Czesnukas, - ka tu
 saw mislini?
 - Asz daug mislinu, - tese
 tolu ne nusigandias Martinas,

Ar ilgai teip bus?
 Naujam miestelij buwo mer-
 gialkos krikstinos, ant kuriu
 radosi ne tik zenoti, ipacz biz-
 nieri, bet ir diktokai singelu.
 Tie zenoczei bei biznierieli
 ligei per wisus kalcztawodami
 ant tu krikstintpalaikiu pinin-
 gus ir sukalektawojo 16 dol-
 su centais. Paskui eme, susita-
 re zenoczei (biznierieli) ir iszwa-
 re singelus isz krikstintpalaikiu.
 Singeleli ejo weni per
 kitus susiraszidami ir susirasze
 net 70(!), idant pas tuos biz-
 nieriws ne ejt ir jiems biznio
 daugiaus ne darit.
 Gerai brolei ir padaret, ba
 toki trana ne mus guodoje, a-
 le tik mus dolerius ir tai tik
 tada, kada pas juos su skam-
 bancziu kieszionu nuejnam, o
 szejp niekadol!
 Czion nesipekia wisi biznie-
 rei, nes ira ir geru, jog žmog
 wisada guodoje.
 Szitai ir antra paweizda:
 Wiena karta ateina wai-
 nas in karczema (Szena-
 dorij) ir praszo szinkoriaus,
 kad duodu jiam stikla alaus.
 Szinkorius uszklause: ar turi
 piningu?
 Zinoma wainkas atsitrauke
 no baro ir waikezcziojo po kar-
 czema. Ant galo iszsieme isz
 kieszionas penkine ir prijias
 trenke ant baro keikdamas
 szinkoriu. Na dabar dabokit:
 pas szinkoriu atsirado daug
 iszsiemeinanciu dzodziu ir teip
 wainka meilidgais dzodzis pa-
 gloste, jog tas tuojaus liepe
 ant wiso saluno duot iszsi-
 giart. Da ne gana to, nubego
 in kukne ir atsiwede gaspadi-
 ne su mergom ir in puse adi-
 nos penkine gafa gawo. Wai-
 kinas tada baudi, kad duotu
 ant bargo giart, tas ne duoda.
 Ant galo praszo, kad szinko-
 rius uszpunditu, tas jau wisai
 ne girdi. O kad zinoma gir-
 tam wisada per mazai, tai ir
 pradejo wisap ant szinkoriaus
 szaukt. Ir ka jis penkine pra-
 gerias gawo? ugi per duris pa-
 siunst, jog net su nose ant pei-
 mento pasireme, kur raudonas
 zenklas pasilikio.
 Tai matot, brolei, kokia mes
 uz sawo kruwinai uzdirtba pi-
 ningeli guodone aplaikom ir
 mes, brolei, nieko gero nesu
 lauksim, jagu ne pamesim gir-
 tawimo.
 Skaitom ir laikraszcziuose,
 ipacz „Lietuwuj“, jog mus tau
 tieczei wieni pas kitus klausia
 koki kele galima surast del uz
 begimo girtuoklystei. Taigi ra-
 szykimes in blaiwystes draugis
 ir wieni kitus drauskim, i-
 dant mestu teip geria. Ude-
 kim wakarines moksaines bei
 skaitiniezias, ba tik tos mus
 suakais ir nubowis tame laikia,
 kada tureturme su alkunem
 bruzit bara. Jagu mes brolu
 kai patys nesiigailim sawo san-
 ki uzdirbito cento ir brangaus
 laiko, kuri ant nieku pralei-
 dziam, tai kas-gi gali kitas pa-
 sigalet. Juk ne karta gal atsi-
 taiko, jog nepawelijam saw
 lyczina deszimtuka ant walgio
 praleist, o kada pasigeriam,
 tai tada ir penkinei ne ira pas
 mus wietos, o kada iszsbifai-
 wom, tai plaukus saw rau-
 nam.
 Taigi da karta sakau, jog
 del mus, no mus paciu paaina
 artimiausos keles uzbegimo uz
 akiu tai baises girtuoklystei, t.
 trenke ant baro keikdamas
 y. muso paciu noras; mes pa-
 tys ant sawes turim wale ir, ar
 gi mes ne galime tiek turet
 del sawes wieko, kad suakait
 ta bafau kirmina, kuris mus
 traukia pries gerimo, o isz ko
 paskui tinkasi mustynes in
 prowos, o ar nejaucem szirdies
 skaudejima, kada reike kasz-
 tai skwajerai uzmoket?
 Tai-gi stengkimes brolei tai
 nelaimi gafa padarit, priesz
 pridesis ir mus didwyrei, kur-
 ie, kaip skaitom bewiek wi-
 suose mus laikraszcziuose, su-
 ka galwas koki kele ant to at-
 rast.
 J. W. J.
 BACK

 Chronic Dyspepsia Cured.

 KAPITONAS EWANS'AS KOKIU IRA IR KOKIU
 PRIESZ TAI BUWO.
 Koke intekme waina iszwere ant žmogaus laike wainos czionais
 mums parodo pawekstas kapitono Ewanso no wajauno laiwu
 Iowa. Diena nakti, nedelis ir meneseli, kantrumias ir neiszpa-
 sakitinas karsztis ant wajauno, laiwu permaino žmog
 baisei. Keli kapitoni no muso wajaunu laiwu galima sakit ira swisw
 nupuole ant sweiktos po tebiru wainai su Ispanais. Kapi-
 tonas Ewans'as likos pazeistas Mojas menesie in rinka per-
 puolanti suwui. Auszcziau mazas pawekstelis parodo kapi-
 tona Ewans'as priesz musztine, o didenis paweksta - parodo ko
 kiu szedien ira.
 Nes we-
 muzikas
 nuimtu
 zinias.
 kaisi...
 sawo piki
 sai iszsiw
 idant geri
 wo pikt
 me jioje
 Tam p

AN
 LIETUVIS
 Ustatu
 dimas prieto
 CHARLES
 edmus ir gi
 armas, ir at
 Life Insura
 Telp
 kortes ant g
 sto laiwu, i
 awieto dalei
 Sern
 (Apaschim
 Szlek
 lande,le
 griuw
 kaip ne
 Nes i
 girdejo
 „czionai
 sislepti”
 Karl
 nes ne s
 puole ar
 linku
 ge, ba t
 priesz ji
 nenuis
 jin, instu
 nore.
 Jau m
 zuwes ir
 wers sai
 Su nusiz
 dos nog i
 szizgima
 Szirdin
 ant sawo
 toke netai
 - Teis
 szauke n
 warginga
 skriauda,
 tiktai pa
 atsakit, o
 beje, tai
 jius isz to
 - O tu
 gauli - pa
 - jau uz w
 pagialbos
 - Reik
 Diewo - ta
 sai didziau
 gelbet gali
 stitos, tai
 stumas, ap
 tiko ir kas
 ne?
 Czionais
 wisa sawo
 neszlowe ji
 Muzikel
 puti tare:
 - Nori
 drutos, wie
 ir wisa di
 siausiu dal
 peczeties a
 tadariu.
 - O s
 - suriko K
 wiska prag
 tosios saru
 - Kaip
 paszauke n
 sio to, P
 iszpildinti
 rodinsiu.
 - O ge
 szintariops
 sio, o Diew
 sitaisiu, -
 masis in ki
 - Jago
 - tare muz
 sitaisit, tai
 pagialbos i
 nusiwikit
 o imkit ma
 kit mano
 Kada du
 aim, jog es
 nais, kurie
 me, o jie
 ant luosib
 ponui. Ne
 laikas ira
 Ne tike
 ponas Kar
 siredinet,
 wirszau ar
 jo.
 Nes we
 muzikas
 nuimtu m
 zinias. J
 kaisi...
 sawo piki
 sai iszsiw
 idant geri
 wo pikt
 me jioje
 Tam p

